

ПРОТОКОЛ

№ 693

гр. Пазарджик, 14.11.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК в публично заседание на четиринадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Кристина Л. Пунтева

Членове: Красимир Ст. Комсалов
И.ИНА ИГН. И.А

при участието на секретаря Ана Здр. Ненчева
и прокурора Г. Хр. К.

Сложи за разглеждане докладваното от И.ИНА ИГН. И.А Въззивно наказателно дело от общ характер № 20235200600956 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 09:30 часа се явиха:

Жалбоподателят-подсъдим З. А. П., уведомен за датата и часа на съдебното заседание по телефона не се явява. За него се явява адв. М. П. – редовно упълномощена.

Жалбоподателят-подсъдим А. И. П., уведомен за датата и часа на съдебното заседание по телефона не се явява. За него се явява адв. Ч. Ч. – редовно упълномощен.

Частният обвинител Д. Н. Д., нередовно призован не се явява. За него се явява адв.И. Г., с пълномощно от днес.

Адв.Г.: Частният обвинител и граждански ищец е уведомен за датата и часа на съдебното заседание. Не желае да присъства и не прави възражение за нередовното призоваване.

За Окръжна прокуратура – гр. Пазарджик се явява прокурор К..

Не се прави отвод на състава на съда, секретаря и прокурора.

Становище на страните по хода на делото.

Прокурорът: Да се даде ход на делото.

Адв.Г.: Моля да дадете ход на делото.

Адв.П.: Моля да дадете ход на делото.

Адв.Ч.: Моля да дадете ход на делото.

Съдът намира, че няма процесуални пречки за даване ход на делото.

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА СЕ ДЕЛОТО от съдия-докладчик **И.а.**

Адв. П.: Поддържам изцяло подадената въззивна жалба. Нямаме доказателствени искания.

Адв. Ч.: Поддържам жалбата. Нямаме доказателствени искания.

Прокурорът: Оспорвам жалбата. Няма да соча доказателства.

Адв. Г.:Оспорвам жалбите. Нямаме доказателствени искания.

Съдът намира, че следва да се даде ход на съдебното следствие за събиране на доказателства и затова

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ

Не постъпиха нови искания по доказателствата.

Съдът намира, че делото е изяснено от фактическа страна, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ И

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ

ПРОКУРОРЪТ: Моля да потвърдите първоинстанционната присъда като правилна и законосъобразна. В мотивите първоинстанционният съд подробно е обсъдил извършеното от двамата подсъдими и правната квалификация на деянието им. Тежестта на наказанието е съобразена с извършеното от тях. Моля да потвърдите акта на Районен съд -Пазарджик като правилен и законосъобразен.

Адв.Г.:Уважаема госпожо председател, уважаеми съдии, оспорвам жалбите. Считам същите за неоснователни. Според мен присъдата е мотивирана и съобразена със събраните по делото доказателства, както писмени, така и гласни преценени всяко едно по отделно и в съвкупност. Мисля, че това наказание, което е наложено е справедливо, но е хубаво да

бъде неизбежно, затова защото сме свидетели какво става по пътищата именно от хулигански подбуди. Аз ще ви моля да потвърдите присъдата на първоинстанционния съд и присъдите на доверителя ми направените пред тази инстанция разноси за адвокатски хонорар.

АДВ.П.: Уважаеми съдии, от името на доверителят ми ви моля да отмените изцяло като неправилна така постановете присъдата на РС-Пазарджик и да оправдаете подсъдимия З. П.. В мотивите си РС-Пазарджик въпреки, че е приел, че по делото не е установено с категоричност, че подс. П. е осъществил проява нанасяне на удар в лявото му бедро въпреки, че е приел, че изложеното не представлява основание подс.П. да бъде частично оправдан, доколкото било доказано, че същият е осъществил непринудените действия, изразяващи се в обидни думи и заплахи към св.Д.: „Сега ще те сгъна на две! Ей боклук, ще ти взема скалпа!“ Същевременно обаче е приел, че такива действия не били повдигнати. Действително няма такива данни, което говори за достоверността на показанията на св.Д., на чиято теза е постановил съдът и осъдителната присъда само и единствено на показанията на св.Д., но неговите показания съдът не е обсъдил, че са различни. В присъдата си е приел, че те са еднакви, както в досъдебното, така и в съдебното. На стр.14 от съдебния протокол от 01.03.23г. показанията на св.Д. казва: „Бащата посягаше да ме удари в главата и викаше ще ти взема скалпа“, а съдът е приел , че това е репликата или една от репликите въз основа, на които е постановил осъдителната присъда по отношение на З., което е абсолютно недоказано и неправилно, а също така немотивирано. Неправилно в мотивите си съдът е приел факти и доказателства, които са абсолютно противоречиви и не се доказват със събрания по делото доказателствен материал, в това число свидетелските показания, разминаването на свидетелските показания между св.Д. и св.Годжевъргов, за които съдът е приел, че това било житейски обяснимо. Св.Годжевъргов е единственият очевидец на инцидента. Той в показанията си посочи, че „там имаше едно младо момче, което гравитираше около тях, той се опитваше да предотврати скандала“, а съдът е приел, че двамата П.и на стр.4 от мотивите си „се отправили към пострадалия и го обградили“. Такива доказателства няма по делото, а подс.З. П. отправял заплахите: „Ей, сега ще те сгъна на две и ще те счупя! Ей боклук, ще ти взема скалпа!“ Такова нещо св.Д. не е казал. Той твърди, че „сега ще ти взема

скалпа“ е казано от св.А. П.. Въпреки това съдът кредитира изцяло показанията на св.Д.. Съдът е игнорирал показанията на началника на полицията, чиято работа е основно това, който е единственият очевидец, който каза: „Това момче младото /посочи го в съдебната зала/ не участваше, то се опитваше да предотврати скандала“, но той не е взел тези обстоятелства като е кредитирал изцяло показанията на св.Д. въз основа, на които е изградил обвинителната теза. Вие ще погледнете самата присъда. Те двамата са удряли, те двамата са викали. Това нито имаше в ОА, нито има в конкретната присъда, която почива изцяло на предположение. Въпреки, че е приел, че няма доказани удари нанесени от З. към пострадалия Д. той е приел, че в конкретния случай е налице съизвършителство. Считам, че съизвършителство в конкретния случай по чл.20, ал.2 не е налице. Той не е имал умисъл нито пряк, нито евентуален да причини каквито и да било действия противозаконни. Единствената негова цел в неговите обяснения, които той дава в съда: „Видях че свидетелят Д. се насочи агресивно към баща ми и тогава отидох, за да ги предпазя“. Той заяви пред районния съд, че неговата цел е била да предпази, да няма действия, които да предизвикат такъв конфликт. Той заяви: „Аз съм много по-висок от него. Не съм очаквал, че той може да ми посегне и на мен.“ Но той не се е отказал, а е нанесъл удар в лицето на това момче, което е студент в Пловдивския университет, за да може да го обвини. Въпреки това съдът е приел, че той е съизвършител. Рукнал е кръв и той е отишъл на площадката и инцидентът се е развил след това. Къде е съизвършителството в конкретния случай? Съдът не е дал вяра на обясненията на подс.З. П., чиито обяснения изцяло си противоречат с показанията на св.Д., но се допълват с всички събрани показания по делото на един свидетел очевидец на св.Годжевъргов, както и с показанията на другите свидетели. Съдът изобщо не е обсъдил фактите, които са посочили двамата подсъдими, които са пътували с леката кола удар нанесен на моят подзащитен З. П., касае престъпление против личността, а пък думите, които той е казал са престъпление по хулигански подбуди. Въпреки направеното възражение от адвоката било несъставомерно, тъй като касало престъпление срещу личността, която той се е опитал да предотврати. Неправилен е този извод. Той се е опитал единствено да предотврати самия конфликт. Ето защо съдът изобщо не е обсъдил това, че инициатора на самия конфликт е пострадалия Д.. Не е спорен факта, че той им е отнел предимството, започнал да вика, да

ги псува и сина и бащата на майка. Показанията и на двамата подсъдими са абсолютно идентични и не си противоречат със събраните по делото доказателства. И ако не беше ги псувал той нямаше да излезе и да го пита какво правиш, защо псуваш и т.н. Единствената цел на под защитния ми е била да предотврати скандала. Подробни съображения в тази насока съм изложила във въззивната жалба. Моля да вземете предвид и претенцията от 04.05.2022г. моля да вземете, че не е налице грубо нарушаване на обществения ред, на обществото и не се събраха никакви доказателства в тази насока, няма умисъл, няма и пряк умисъл. Неговата цел и действията му сочат, че той се е опитал да предотврати така, както казва и св.Годжевъргов, който е и началник на полицията. Липсва от страна на обвинението и е недоказано, че той е изрекъл тези думи: „Сега ще те сгъна на две! Ще те счупя! Ще ти взема скалпа!“, тъй като показанията на св.Д. са коренно различни в тази насока. Съдът е обсъдил, че няма удари, но е изрекъл тези три реплики, които не се доказаха в съдебното заседание. Моля да оправдаете подзащитният ми. Налице са доказателства в тази насока. Считам, че по делото не се събраха доказателства за неговата виновност, а доказателства за изцяло невиновен. Моля да постановите оправдателна присъда и да присъдите разноските за първата инстанция.

Адв.Ч.: Уважаеми окръжни съдии, от името на моят доверител моля да постановите присъда за невиновен по така повдигнатото обвинение по следните съображения: Присъдата на районния съд на първо място е необоснована и е постановена при съществено нарушение на процесуалните правила свързана със събиране на доказателства по делото. За да осъди моят подзащитен първата инстанция се позовава изцяло на показанията на полицейските служители К., С., Г.ев, пострадалия Д., отчасти на обясненията на подсъдимите и на св.М.на Р., която първоинстанционния съд е приел, че е свидетел очевидец. Когато е дала правото на правен извод, че същите са събрани превратно, изопачено и от части даже са игнорирани като не са споменати в първоинстанционната присъда и в мотивите. На първо място св.Д., който е пострадало лице, както е вменено обвинението от предявения граждански иск, но първата инстанция с оглед процесуалното поведение, тъй като безспорно от анализа на събраните факти се установява, че целия конфликт, който се е разиграл между тримата е станал от поведението на пострадалото лице, който е бил основание да предизвика ПТП. Отделно

игнорирал е обстоятелството, което се установи, че именно лицето, което е нанесло ударите на единия от подсъдимите е Д. и това е нещо, което го е накарало да вземе чука и то само, за да отблъсне нападението, за което е осъществено по отношение на сина му, за което има безспорни доказателства по делото. Това негово поведение да нагласи фактите в полза на него, за да излезе той невинен се установи от факта на цялото произшествие така, както той обясни, че се е получило. Самият той заяви в съдебно заседание, че те са го срещнали, застанали са напъчно, за да го спрат той да преминава. В същото време лично от него се представи в съдебното заседание една снимка веществено доказателство, от което се вижда, че колите са в лявата страна на пътното платно за движение една зад друга и точно така, както обясняват и подсъдимите, че те са се престоили така, тъй като са чакали отпред да преминат автомобилите с цел да завият наляво. Така че не се установи никакво такова неправомерно поведение от страна на подсъдимите. Всичко това не беше обсъдено от първата инстанция. Първоинстанционния съд си позволи да кредитира показанията на пострадалото лице дадени в съдебно заседание, а и показанията дадени в досъдебното производство, въпреки че четенето на показанията бяха в противоречие, с кова което той заяви в съдебното заседание за развилата се фактическа обстановка до момента на спирането, до момента на излизането, кой пръв е излезнал, какви реплики му е поднесъл, още повече че в съдебно заседание той няколко пъти подменяше, че едните реплики са дадени от бащата, а другите от сина му, след което си промени пак своите показания на мястото на нанасяне на ударите, мястото, където е станал инцидента от негова страна също беше променян няколко пъти и въпреки всичко първата инстанция си позволи да направи извод, че същите са последователни и достоверни и в тях изцяло вижда логика в така поднесените показания, като изолира показанията на един от първите свидетели очевидци, а именно св. Годжевъргов, началника на РУ. Същият в съдебна зала заяви, че той е възприел целия инцидент от взимането на чука до замахванията и до преустановяване на целия инцидент. За да приеме, че е имало намеса и удари с чук първата инстанция прие, че това се установява от свидетелски показания изцяло само на пострадалия. Задоволи се първата инстанция да каже, че полицейския служител е заявил на място, което е само установено е замахването, не и ударите. Не случайно няколко пъти в зала съдията попита пострадалия имало ли е случаи, когато лицето да е замахвало

и да не те е удряло и когато е присъствал и полицейският служител. Пострадалият заяви, че не е имало такива случаи т.е. от момента до взимането на чука до преустановяването са нанесени 7, 8 удара. Ако трябва да възприемем за достоверни тези негови показания, трябва да приемем че има множество увреждания, а не само тези, които са описани в медицинското. Те се различават от това, което е заявил Годжевъргов, че не е имало каквото и да е възпроизведен удар по отношение на пострадалото лице. Не съм съгласна с думите на колегата П., която заяви, че това било единственият свидетел очевиден. Друг очевиден, който е възприела първата инстанция това е св.М.на Р., която е била близо до инцидента. Тя е дошла много преди когато е видяла и удара по отношение на другия подсъдим сина на моя подзащитен и е възприела, когато взема чука и също заявява, че нямало каквито и да е удари. Как можем да приемем за достоверни показанията на св.Д., след като в случая не са съпоставени с тези други гласни доказателствени средства какви то по смисъл на закона са свидетелите очевидци и нямат каквато и да е заинтересованост по отношение на подсъдимите. Първата инстанция се е задоволила да обсъжда само обстоятелства свързани с показанията на пострадалото лице, където се припокриват, но не и там където си противоречат, което е съществено процесуално нарушение свързано със задължението по чл.107, ал.5 от НПК и в случая първоинстанционната присъда е постановена на доказателства на част от доказателствените източници т.е. извършена е проверка само на едни свидетелски показания, а на други не е извършена -каквито са показанията на пострадалите, каквато би трябвало да се извърши като се съпоставят не само сами по себе си, а и с другите гласни доказателства и в случая още повече, когато са констатирани противоречия в самите гласни доказателства самата първа инстанция не трябваше да се задоволи с формалното посочване, но би трябвало да ги нареди да стигне до еволюцията на тези гласни доказателства. И ако беше извършено щеше да стигне, че тези гласни доказателства на пострадалото лице не разкриват или установяват едни действително протекли събития, а единствената цел е създаването на една фактическа обстановка, която да опровергае неговото противоправно поведение, което е било свързано с нарушение на закона за движение по пътищата и побоя, който е нанесъл побоя на младото момче. Мотивите, които заявиха полицейските служители К., С. и Г.ев, те заявиха и тримата бяха в зала категорични, че единственото,

което е споменал пострадалото лице е, че моят под защитен е направил опит да го удари. И тримата са категорични, че той е направил опит да го удари. Беше им зададен въпроса установено ли е някакво увреждане. Даже те казаха, че ако е имало някакви увреждания, ние сме задължени по закон да извикаме спешната помощ и да окаже първа помощ. Тогава такива увреждания не са констатирани от тези полицейски служители. След като има безспорни доказателства, които оневиняват нашите под защитни, аз считам, че самата първоинстанционна присъда е постановена при липсата на извода, който е направила за безпротиворечивост, достоверност и достатъчност на обвинението и не почива на събраните по делото доказателства, което би следвало и пледирам да направите преоценка на фактическите обстоятелства, касаещи авторството на деянието, тъй като имаше едно изтъкнато в съдебно заседание, но не виждам да е обсъдено от първата инстанция в мотивите, тъй като д-р Пеев в съдебно заседание изрично заяви, че след като сега в зала слуша пострадалия, който заяви, че удара, който му бил нанесен виждал буквално срещу себе си с острата част на чука, а който чук беше описан за снемане на арматура с един шип, няма как тези увреждания да бъдат причинени от този шип, тогава раните щяха да бъдат порезни, а не както той е дал удар с тъп твърд предмет. Установи се, че в противоречие от казаното в досъдебното и в съдебното по отношение на удара в бедрото, тъй като там в досъдебното производство въобще не е споменат удар с чук в бедрото, докато в съдебно заседание се наведоха съображения за удар с чук. Тогава д-р Пеев заяви, че това увреждане по бедрото няма как да бъде получено от удара с чук, а би могло да стане от удар с крак. Беше зададен въпрос на вещото лице: „Допускате ли с оглед начина на оцветяване и вида на уврежданията, които са получени по лявата предмишница да са причинени от едно и също нещо?“ Той каза, че допуска. Тогава след като към онзи момент не са установени удари с краката и самият пострадал не е установил такъв удар с крак и няма оплаквания можем да стигнем до извода, че тези увреждания са причинени впоследствие. Аз считам, че първоинстанционната присъда е необоснована и се позовахме на съществени процесуални нарушения и в тази връзка моля във вашия съдебен акт да постановите една оправдателна присъда и самият граждански иск се явява неоснователен. Кога е предявен гражданският иск? Те заявиха, че е от датата на предявяването в съдебна зала, а не така, както е присъден съответния граждански иск от датата на увреждането. Тука също

има противоречие със закона и самия граждански иск. В тази връзка ви моля за вашият съдебен акт.

Реплика адв.Г.: Тука не е въпроса увреждането какво е. Налице е това, което се случва преграждане на пътя, нарушаване на правилника. Възмущенията на хората са именно от това. Двама срещу едни, затова аз считам, че не е въпроса за самото наказание, а неговата неизбежност.

Адв.П.: Двама срещу един нямаше да има, ако той не беше псувал и викал пред детето и обидните думи, които е изричал. Прав е колегата, че не е единствения очевидец, но не взех отношение по свидетелските показания на М.на Р., тъй като съдът приема, че той трябва да бъде частично оправдан, тъй като няма установени удари и действително М.на Р. е видяла как той пръв е нанесъл удар на моят под защитен З. П.. Ето защо ви моля да постановите оправдателна присъда. Безброй доказателства са налични за това двамата да бъдат оправдани.

Съдът се оттегли на тайно съвещание.

След съвещание съдът обяви, че ще се произнесе в законния срок с решение.

Протоколът се изготви в съдебно заседание, което приключи в 10:15 часа.

Председател: _____

Секретар: _____